catrices mee a facie insipientie mee M i
ser factus sum et curuatus sum usq; in
finem tota die contristatus ingrediebar
Q m̄ lumbi mei impleti sunt illusionib; et
n̄ est sanitas in carne mea A fflictus sū
et humiliatus sum nimis rugiebā a ge
mitu cordis mei D n̄e ante te omne desi
derium meum ⁊ gemitus m̄s a te n̄ est ab
sconditus C or meum conturbatum ē de
reliquit me uirtus mea ⁊ lum̄ oculoꝝ me
oꝝ et ipsum n̄ est mecum A mici mei ⁊
pximi mei aduersum me appropinquauerunt
et steterunt E t qui iuxta me erant de
longe steterunt ⁊ uim faciebant qui que
rebant animam meam E t qui inquire
bant mala m̄ locuti sunt uanitates ⁊ do
los tota die meditabantur E go aut̄ tam
quā surdus n̄ audiebam et sicut mutus
n̄o aperiens os suū E t factus sū sicut ho
mo non audiens et n̄ h̄ns in ore suo re
dargutiones Q m̄ in te dn̄e speraui tu ex
audies me domine deus m̄s Q uia dixi